

Naděje zrzavého kocoura s uříznutým ocasem

Bydlím v tomto domě o něco déle než deset let. Skoro každý večer pozoruji ze svého balkónu, co se děje na ulici. Obvykle vidívám auta, která jedou rychle do centra města, ženy, které jdou vyvenčit své psy, lidi, kteří se spolu baví a ožralce, kteří si asi dali několik piv a dělají rámus. Každý večer vidím zrzavého kocoura s uříznutým ocasem, který je, jak už jsem dávno pochopil, absolutním pánem ulice. Prochází se klidně mezi zaparkovanými auty s jistotou důležitého šéfa. Poslední dobou, je tomu trochu déle než týden, jsem už nikoho neviděl: ani auta, ani ženy se psy, ani hlučnou mládež ani ožralce, kteří se potácejí cestou domů. Vidím jenom toho zrzavého kocoura s uříznutým ocasem. Kráčí jako obvykle mezi auty, která stojí už kolik dní na stejném místě. Ohlíží se kolem sebe útočně jako vždy. V tiché ulici se čas od času podívá nahoru a vidí mne stát u okna. Jeho pohled mluví a říká mi: „Nevzrušuj se, příteli, všechno přejde a bude zase jak bývalo. Staneme se znovu tím, čímž jsme byli. Já budu zase dále ležet pod auty připraven vyhánět vetřelce z ulice, ty budeš zase mužem, kterým jsi byl se svým zaměstnáním, svými procházkami, svými přáteli a všedními historkami.“ Vidím, jak se pomalu vzdaluje, ale díky jeho pohledu nabírám novou důvěru, stávám se optimističtější a myslím, že život zase brzy bude, co byl, tak jak jsme ho, zrzavý kocour s uříznutým ocasem a já sám vždy znali.

Übersetzt von Eva Zwitter